

Postriebrená esovitá záušnica

Februárovým predmetom mesiaca je esovitá záušnica. Bola vyhotovená z kovového drôtu kruhového prierezu a jej povrch bol postriebrený. Mala kruhovitý tvar, jeden jej koniec bol roztepaný do širokej dvojitej esovitej slučky, druhý bol rovno odstrihnutý. Tento druh šperku, ktorý skrášľoval hlavu žien, bol pomenovaný práve podľa tejto esovitej slučky. Ženy ju nosili ako súčasť každodenného i sviatočného kroja.

Esovité záušnice ženy nosili na kožených pásičkoch alebo textilných stuhách - čelenkách, kam ich buď prišili niťou alebo prevliekli koniec krúžku cez otvor na povrchu stuhy alebo pásika. Na stuhe, ktorá bola obtočená okolo hlavy ženy, záušnice boli umiestené v blízkosti uší. Buď viseli pred alebo za uchom. Pri odkrývaní hrobov archeológovia ich spravidla nachádzajú pri pravej alebo ľavej strane lebky. Odtiaľ pochádza aj názov „záušnica“.

Krúžok tejto záušnice má priemer 21 mm a šírka jej roztepanej esovitej slučky je 4 mm. Veľkosť esovitých záušníc sa v priebehu storočí postupne zväčšovala a v 13. storočí dosahovala už 100 mm. Najmenšie exempláre mali iba 10 mm. Šírka esovitej slučky sa pohybovala v rozmedzí 2 až 15 mm.

Uvedený predmet pochádza z lokality Ondrochov II. Bol nájdený pri výskume kostrového pohrebiska z 9. – 10. stor. Pochádza zo sekundárne porušeného kostrového hrobu 11/57, v ktorom lebka a hrudný kôš mŕtveho boli rozhádzané. Záušnica sa našla sekundárne vedľa pravej stehennej kosti pochovaného.

Do archeologickej zbierky Múzea Jána Thaina v Nových Zámkoch sa tento šperk dostal ako deponát z Archeologického ústavu SAV v Nitre. Zbierkový predmet môžeme rámcovo datovať do 9. – 10. storočia.

